

Երևան, 15 Յունի, 2020

Տերութափակ Աղօթք

(միասնաբար արտասանուած)

Իմասկութիւն Հօր Յիսուս, Կուլը ինձ իմասկութիւն վբարիս խորհել եւ խօսել եւ գործել առաջի քո յամենայն ժամ. ի չար խորհրդոց, ի բանից եւ ի գործոց փրկեա զիս. Եւ ողորմեա քո արարածոց եւ ինձ բազմամեղիս: Ամէն:

ՍԱՂՄՈՍ 145

Ներբռող Տիրոջ

Պիփի փառաբանեմ քեզ, իմ Թագաւոր Ասպուածս,
քու անունդ պիփի օրինաբանեմ յաւիփեանէ յաւիփեան:
Բարեգութ եւ ողորմած է Տէրը, համբերապար եւ սիրով լեցուն:
Թագաւորութիւնդ բոլոր ժամանակներուն համար է,
եւ գերութիւնդ՝ բոլոր սերունդներուն համար:
Տէրը հաւափարիս է իր բոլոր խոսքումներուն մէջ,
նախանձախնդիր է իր բոլոր գործերուն մէջ:
Տէրը նեցուկ կը կանգնի անոնց՝ որոնք իյնալու վրայ են,
եւ ոփքի կը կանգնէ բոլոր գլորածները:
Տէրը մօղիկ է անոնց՝ որոնք իրեն կ'աղօթեն,
բոլոր անոնց՝ որոնք իրեն կ'աղօթեն անկեղծութեամբ:
Անիկա իրմէ ակնածողներուն փափաքը կը կափարէ,
անոնց աղօթքը կը լսէ եւ կը փրկէ զանոնք:
Տէրը կը պահէ բոլոր զինք սիրողները,
մինչ կորուսփի կը մափնէ բոլոր ամբարիշփները:
Ես օրիներգութիւն պիփի ընծայեմ Տիրոջ,
եւ թող ամէն արարած օրինաբանէ անոր սուրբ անունը
յաւիփեանէ յաւիփեան: Ամէն:

ՃԱՐԱԿԱՆ-ԱՂՕԹՔ

Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա:
Վմէնաստորք Երրորդութիւն, սուր աշխարհիս խաղաղութիւն:
Եւ Հիւանդաց բժշկութիւն, նսջեցելոց արքայութիւն:
Արի Վաստուած Հարցն մերոց, որ ապաւէն ես նեղելոց:
Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Յիսուս Փրկիչ մեղ ողորմեա:

Պահապան ամենայնի Քրիստոս,
ազ քո հովանի լիցի ի վերայ իմ ի տուէ եւ ի գիշերի,
ի նստիլ ի տան, ի զնալ ի ճանապարհ,
ի ննջել եւ ի յառնել, զի մի երբեք սասանեցայց.
Եւ ողորմեա՛ քո արարածոց եւ ինձ բազմամեղիս:

ՕՐՈՒՅՆ ՆԻՒԹԸ
ՀԱՅ
ՄԱՐԳԱՐԵՈՒԹԻՒՆ ԵՐԵՄԻԱՅԻ
43 ԳԼՈՒԽ

ԵՐԵՄԻԱ ԵՐԳԻՊՏՈՍ ԿԸ ՏԱՐՈՒԻ (43:1-13)

Եթէ Երեմիայէն կը խնդրեն, որ Ասքուծոյ աղօթէ, եւ Երեմիա կ'աղօթէ եւ հետեւեալ պարախանը կու տայ, որպէս պարզամ Ասքուծոյ կողմէ տրուած թէ Եգիպտոս պէտք չէ իշնեն, այլապէս հոն պիտի սպաննուին, մանաւան՝ խոսքացած էին, թէ անոնք մտիկ պիտի ընեն ինչ որ Ասքուծ պարախան տայ անոնց, բայց ահա արդէն կու զայ ըսելու, Երեմիային, թէ «Դուն սուր կը խօսիս, մեր Տէր Ասքուծը քեզ չորկեց, որ մեզի ըսես թէ Եգիպտոս մի մրնէք հոն պանդիստանալու համար» (2 հմբ):

1. Եթէ Երեմիա մարգարէն սուր էր, ապա ինչո՞ւ անոր դիմեցին աղօթք ընելու համար, ու մանաւան՝ խոսքացան ու երդում ըրին, ըսելով «Մեր Տէր Ասքուծոյն ձայնին պիտի հնազանդինք» (42:6):
2. Խորքին մէջ անոնք պարասպ չէին, լսելու ու հնազանդելու Ասքուծոյ ձայնին, որովհետեւ անոնք կ'ուզեին լսել ինչ որ իրենց հաճելի է:

Ահա Տէրը սկիզբէն իմանալով անոնց խորհուրդը, թէ արդէն իսկ կը մրածեն դեպի Եգիպտոս երթալու, որովհետեւ Երեմիա կանխեց ըսելով. «Դուք ձեր հոգիին դէմ նենզութիւն ըրիք» (42:20): Այս իսկ պարզառով Տէրը կ'ըսէ. «Ահա ես պիտի դրկեմ ու իմ ծառաս Բարելոնի Նարուգողոնսոր թագաւորք պիտի առնեմ եւ անոր աթոռք այս իմ թաղած քարերուս վրայ պիտի դնեմ ու անիկա իր արքայական խորանը անոնց վրայ պիտի գարածէ եւ պիտի զայ Եգիպտոսի երկիրը պիտի զարնէ. մահուան համար եղողները մահուան, գերութեան համար եղողները գերութեան եւ սուրի համար եղողները սուրի պիտի մաքնէ: Եգիպտոսի ասքուծներուն վուներուն մէջ կրակ պիտի բռնկեցնեմ. անիկա զանոնք պիտի այրէ ու զանոնք գերի պիտի գանի եւ անիկա Եգիպտոսի երկիրը պիտի հազնի, ինչպէս հովիւր իր հանդերձը կը հազնի եւ անկէ խաղաղութեամբ պիտի ելլէ» (43:10-12): Ահա այս պարզամը նշան մըն է ցոյց տալու թէ ուր են այն ասքուծները, որոնք պիտի չկարենան օգնել ոչ իրենք իրենց ոչ ալ Եգիպտոսի կամ Խարայէլի ժողովուրդին: Միւս կողմէ, այս պարզամով ցոյց կու տայ Ասքուծոյ ամենապիհութիւնը, որ Տէրն է բոլորին: